

คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย

บันทึกความเห็นและข้อเสนอแนะ

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๑. ความเป็นมา

ภายหลังจากที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ได้มีประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ให้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ สิ้นสุดลง ยกเว้นหมวด ๒ และให้ศาลทั้งหลายที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณาและพิพากษาอรรถคดีตามกฎหมายและประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ได้มีประเด็นคำถามว่า คณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง (ก.ศป.) ซึ่งประกอบด้วย ประธานศาลปกครองสูงสุด กรรมการตุลาการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นตุลาการศาลปกครอง จำนวน ๙ คน และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่เป็นตุลาการศาลปกครองจำนวน ๓ คน รวม ๑๓ คน ยังคงมีสถานภาพอยู่หรือไม่ เนื่องจากองค์ประกอบของคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง (ก.ศป.) บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ แต่มิได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ นอกจากนี้ปรากฏข้อเท็จจริงว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่ได้เป็นตุลาการศาลปกครองซึ่งได้รับเลือกจากวุฒิสภา ๒ คน และคณะรัฐมนตรี ๑ คน ได้ครบวาระการดำรงตำแหน่งไปก่อนรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ สิ้นสุดลง

ดังนั้น ศาลปกครองจึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) และต่อมาเมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๗ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) ได้ลงมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว และได้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๑๗ คน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฯ นี้ ทั้งนี้ภายในระยะเวลา ๖๐ วัน

๒. สาระสำคัญของร่างกฎหมาย

ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ได้แก้ไขเพิ่มเติมในเรื่องที่เกี่ยวกับองค์ประกอบของคณะกรรมการตุลาการศาลปกครองตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมคุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม วิธีการเลือก และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิให้สอดคล้องกัน โดยสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

/(๑) แก้ไขเพิ่มเติม...

- (๑) แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง (แก้ไขมาตรา ๓๕)
- (๒) แก้ไขเพิ่มเติมคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่เป็นตุลาการศาลปกครอง (เพิ่มมาตรา ๓๕/๑)
- (๓) แก้ไขเพิ่มเติมวิธีการเลือกกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิ (แก้ไขมาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘)
- (๔) แก้ไขเพิ่มเติมวาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิ (แก้ไขมาตรา ๓๙ และมาตรา ๔๐ และเพิ่มมาตรา ๓๙/๑)
- (๕) กำหนดการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการตุลาการศาลปกครองในกรณีที่ไม่มีกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่เป็นตุลาการศาลปกครอง (เพิ่มมาตรา ๔๑/๑)

๓. การดำเนินการ

คณะกรรมการการปฏิรูปกฎหมายได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลวิจัยทางวิชาการ และจัดประชุมรับฟังข้อมูลของผู้ทรงคุณวุฒิจากศาลปกครอง เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๗ และวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๗ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

๓.๑ ข้อมูลที่ได้จากการค้นคว้าทั้งในและต่างประเทศ^๑

๓.๑.๑ ระบบการบริหารงานบุคคลของศาลปกครองในประเทศไทย

ระบบการบริหารงานบุคคลของศาลปกครองในประเทศไทยมุ่งให้ศาลปกครองมีความเป็นอิสระ และสามารถปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเป็นกลาง ไม่ต้องอยู่ภายใต้อิทธิพลหรือการแทรกแซงขององค์กรภายนอกและภายใน และไม่นำระบบการบังคับบัญชามาใช้ในการปฏิบัติงานของตุลาการศาลปกครอง โดยมีการบัญญัติรับรองไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๒๗๙ ประกอบกับพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ หมวด ๓ ได้กำหนดให้มี “คณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง” (ก.ศป.) ประกอบด้วย ประธานศาลปกครองสูงสุดเป็นประธานกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นตุลาการในศาลปกครองและได้รับเลือกจากตุลาการด้วยกันเองจำนวนเก้าคน กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับการคัดเลือกจากวุฒิสภาจำนวนสองคน และจากคณะรัฐมนตรีหนึ่งคน โดยคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง (ก.ศป.) มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารงานบุคคลของศาลปกครองทั้งปวง เช่น การกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับคุณสมบัติบางประการของผู้ที่จะสมัครเป็นตุลาการศาลปกครองที่กฎหมายให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง (ก.ศป.) การดำเนินการคัดเลือกและแต่งตั้งตุลาการศาลปกครอง การพิจารณาคัดเลือกตุลาการในศาลปกครองสูงสุด การพิจารณาคัดเลือกตุลาการในศาลปกครองชั้นต้น การกำหนดกฎหมายวินัยของตุลาการศาลปกครอง การดำเนินการสอบสวนทางวินัยตุลาการ การลงโทษ

/ทางวินัย...

๑ บุนผา อัครพิมาน, “ความเป็นกลางของตุลาการและความเป็นอิสระของศาลปกครอง” ใน วารสารวิชาการศาลปกครอง ปีที่ ๗ ฉบับที่ ๑.

ทางวินัยตุลาการศาลปกครอง การมีระบบเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของตุลาการศาลปกครอง ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ได้กำหนดให้แยกออกมาจากระบบบัญชีเงินเดือนหรือเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือน การโยกย้ายตุลาการซึ่งต้องได้รับความยินยอมจากตุลาการศาลปกครองผู้นั้นก่อน และการห้ามประกอบอาชีพอื่นที่อาจกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ตุลาการ

๓.๑.๒ ระบบการบริหารงานบุคคลของศาลปกครองในประเทศฝรั่งเศส

ตุลาการศาลปกครองในประเทศฝรั่งเศสมีสถานะเป็นข้าราชการพลเรือนเหมือนข้าราชการพลเรือนอื่น แต่มีระบบประกันความเป็นอิสระและความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ของตุลาการมิให้ถูกแทรกแซง ดังเช่นห้ามโยกย้ายตุลาการโดยมิได้รับความยินยอมจากตุลาการศาลปกครองผู้นั้น ห้ามตุลาการประกอบอาชีพอื่นที่อาจกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ตุลาการ โดยให้นำหลักประกันความเป็นอิสระของผู้พิพากษาศาลยุติธรรมมาใช้กับตุลาการศาลปกครองด้วย นอกจากนี้ รูปแบบหรือกระบวนการคัดเลือกตุลาการศาลปกครองต้องกำหนดโดยกฎหมายระดับรัฐบัญญัติเท่านั้น ส่วนการบริหารงานบุคคลนั้นอยู่ภายใต้องค์กรสององค์กร คือ

(๑) คณะกรรมการระดับสูงแห่งศาลปกครองชั้นต้นและศาลปกครองชั้นอุทธรณ์ ประกอบด้วย รองประธานสภาแห่งรัฐเป็นประธาน ตุลาการศาลปกครองชั้นต้นและตุลาการศาลปกครองชั้นอุทธรณ์ที่ได้รับเลือกจากตุลาการในแต่ละองค์กร ผู้แทนจากฝ่ายปกครองและผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นกรรมการ มีอำนาจหน้าที่พิจารณาเสนอรายชื่อข้าราชการจากหน่วยงานอื่นตามระบบเปิด เพื่อให้ประธานาธิบดีแต่งตั้งเป็นตุลาการศาลปกครอง เสนอรายชื่อตุลาการที่จะไปช่วยราชการยังหน่วยงานอื่น หรือรับข้าราชการเหล่านั้น กลับคืนสู่องค์กร คัดเลือกบุคลากรของศาลปกครอง กำหนดกระบวนการดำเนินการทางวินัย เสนอชื่อตุลาการศาลปกครองเพื่อเข้ารับการแต่งตั้งเป็นผู้แฉงคดี เป็นต้น

(๒) คณะกรรมการตรวจสอบประจำศาลปกครอง ประกอบด้วยสมาชิกของสภาแห่งรัฐ มีอำนาจหน้าที่ตรวจตราดูแลการทำงานของศาลปกครองชั้นต้นและศาลปกครองชั้นอุทธรณ์ แต่ไม่ก้าวล่วงเข้าไปในเรื่องที่เกี่ยวกับอำนาจวินิจฉัยคดี แต่ประธานกรรมการมีอำนาจให้คำแนะนำการทำงานของอธิบดีศาลปกครอง

๓.๒ ข้อมูลจากการประชุมร่วมกับผู้ทรงคุณวุฒิจากศาลปกครอง

เมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ได้มีประกาศ คสช. ฉบับที่ ๑๑ ให้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ สิ้นสุดลง และให้ศาลทั้งหลายคงมีอำนาจดำเนินการพิจารณาและพิพากษาอรรถคดีตามบทกฎหมายและประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ผลจากประกาศ คสช.ดังกล่าว ทำให้วุฒิสภาไม่สามารถดำเนินการเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้ครบวาระการดำรงตำแหน่งไปก่อนหน้านี้นี้ต่อไปได้ และกรณีจึงมีปัญหาว่า คณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง (ก.ศป.) ยังมีสถานะภาพอยู่หรือไม่ ประธานศาลปกครองสูงสุดจึงเรียกประชุมใหญ่ตุลาการสูงสุดเพื่อหารือสถานะภาพของ ก.ศป. ซึ่งประธานศาลปกครองสูงสุดอภิปรายว่า องค์กรประกอบของ ก.ศป. ได้กำหนดไว้ในมาตรา ๒๒๖ แห่งรัฐธรรมนูญฯ พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยไม่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

/เมื่อรัฐธรรมนูญ...

เมื่อรัฐธรรมนูญฯ สิ้นสุดลง ทำให้เกิดความไม่ชัดเจนในสถานะทางกฎหมายของ ก.ศป. จึงจำเป็นต้องหาข้อยุติทางกฎหมายโดยการเสนอร่างกฎหมายแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อกำหนดองค์ประกอบของ ก.ศป. ไว้ในพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฯ โดยมีสาระสำคัญเช่นเดียวกับที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญฯ ๒๕๕๐ ทำนองเดียวกับกรณีของคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม (ก.ต.) ที่มีการบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ ทั้งนี้ เพื่อให้ทำงานของศาลปกครองดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย และมีให้เกิดข้อขัดข้องเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของตุลาการศาลปกครอง

อย่างไรก็ตาม มีข้อที่น่าสังเกตว่าได้เคยเกิดกรณีทำนองเดียวกันนี้ในปี พ.ศ. ๒๕๔๙ ที่เกิดเหตุการณ์รัฐประหาร และมีผลให้รัฐธรรมนูญฯ พ.ศ. ๒๕๔๐ สิ้นสุดลง แต่ในขณะนั้น ก.ศป. ยังคงทำหน้าที่ต่อไปได้ เนื่องจากองค์ประกอบของ ก.ศป. จำนวน ๑๓ คนยังอยู่ครบ และไม่มีการทักท้วงในเรื่องสถานะภาพตามกฎหมายของ ก.ศป. ซึ่งในสถานการณ์นี้ ตุลาการศาลปกครองบางท่านมีความเห็นว่า ก.ศป. ยังคงมีสถานะภาพอยู่ จึงได้มีหนังสือถึงประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) ขอให้ชะลอการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยสรุปความเห็นได้ดังนี้

๑. การให้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ สิ้นสุดลงนั้น คณะรักษาความสงบแห่งชาติ ไม่ได้มีความประสงค์ที่จะให้การดำเนินงานต่างๆ ของศาลรวมทั้งการบริหารงานบุคคลในองค์กรศาลต้องประสบข้อขัดข้องหรือต้องถูกยุบเลิกไปตามการยกเลิกรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแต่ประการใด

๒. การให้ ก.ศป. ที่มีอยู่ตามปกติและปฏิบัติหน้าที่ต่อเนื่องกันมา ต้องเป็นอันหมดสิ้นสถานะไป เพราะเหตุที่รัฐธรรมนูญสิ้นสุดลงนั้น เป็นการขัดแย้งต่อแบบแผนและประเพณีทางการปกครองและทางารนิติบัญญัติของไทยที่ยึดถือกันมาอย่างมั่นคง ดังจะเห็นได้จากเมื่อเกิดการรัฐประหารในปี พ.ศ. ๒๕๔๙ และพ.ศ. ๒๕๕๗ ได้มีประกาศให้รัฐธรรมนูญสิ้นสุดลง และกำหนดให้ศาลทั้งหลายมีอำนาจพิจารณาพิพากษาอรรถคดีตามกฎหมายต่อไปเช่นกัน

๔. ความเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย

คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายได้พิจารณาแล้วเห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัติฯ ดังกล่าวที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิ ตลอดจนการกำหนดการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการตุลาการศาลปกครองในกรณีที่ไม่มีกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่เป็นตุลาการศาลปกครอง

อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายมีความเห็นและข้อสังเกตเพิ่มเติมในประเด็นการกำหนดผู้ทำหน้าที่คณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง (ก.ศป.) ในระหว่างที่ยังมิได้มีคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง (ก.ศป.) ตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๑๓) ว่าการดำเนินการตาม

/อำนาจหน้าที่...

อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง (ก.ศป.) ภายหลังจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ สิ้นสุดลงนั้น ยังไม่สามารถชี้ชัดได้ เนื่องจากข้อความไม่ชัดเจน ทำให้ตีความได้แตกต่างกัน และไม่มีบทบัญญัติใดของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ กำหนดให้ศาลใดเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด ดังนั้น เพื่อให้สถาบันศาลปกครองเป็นที่น่าเชื่อถือและไว้วางใจของประชาชนตลอดจนมีความเป็นเอกภาพในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ คณะกรรมการการปฏิรูปกฎหมาย จึงมีข้อเสนอแนะในการบัญญัติข้อความในร่างมาตรา ๑๒ และร่างมาตรา ๑๔ ดังนี้

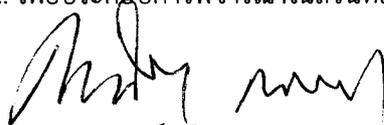
“มาตรา ๑๒ ให้มีการเลือกกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๒) และ (๓) ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ”

“มาตรา ๑๔ มติหรือการให้ความเห็นชอบของคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ สิ้นสุดลง ที่ได้ดำเนินการไปในชวงเวลานับแต่วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ จนถึงวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้ถือว่ามติหรือการให้ความเห็นชอบนั้นเป็นการปฏิบัติหน้าที่ของ ก.ศป. ตามพระราชบัญญัตินี้”

ส่วนร่างมาตรา ๑๓ ที่กำหนดให้ “ที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดตามมาตรา ๖๘ วรรคสอง ทำหน้าที่เป็น ก.ศป. ไปพลางก่อน จนกว่าจะมี ก.ศป. ตามพระราชบัญญัตินี้” เห็นว่า คณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง (ก.ศป.) เป็นองค์กรกลางบริหารงานบุคคลที่มีไว้เพื่อเป็นหลักประกันความเป็นอิสระของตุลาการศาลปกครองในการปฏิบัติหน้าที่ของตุลาการศาลปกครอง โดยประกอบด้วยบุคคลผู้ได้รับเลือกให้เป็นตัวแทนของตุลาการศาลปกครองทั้งในศาลปกครองสูงสุดและศาลปกครองชั้นต้น รวมทั้งบุคคลภายนอกในขณะ ที่ที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดเป็นองค์กรที่มีไว้เพื่อทำหน้าที่ในด้านการพิจารณาพิพากษาคดี และมีได้ประกอบด้วยบุคคลผู้ที่ได้รับเลือกจากตุลาการศาลปกครองให้เป็นตัวแทนแต่อย่างใด จึงเห็นควรกำหนดให้ ก.ศป. ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่รัฐธรรมนูญฯ พ.ศ. ๒๕๕๐ สิ้นสุดลง ทำหน้าที่ ก.ศป. ไปพลางก่อน จนกว่าจะมี ก.ศป. ตามพระราชบัญญัตินี้ และเพื่อให้สอดคล้องกับร่างมาตรา ๑๔ ที่รับรองมติหรือการให้ความเห็นชอบของ ก.ศป. ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่รัฐธรรมนูญฯ พ.ศ. ๒๕๕๐ สิ้นสุดลง ที่ได้ดำเนินการไปในชวงเวลานับแต่วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ โดยแก้ไขเพิ่มเติมร่างจากมาตรา ๑๓ เป็นข้อความใหม่ดังนี้

“มาตรา ๑๓ ในระหว่างที่ยังมิได้มี ก.ศป. ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ ก.ศป. ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ สิ้นสุดลง/ที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดตามกฎหมายมาตรา ๖๘/วรรคสอง ทำหน้าที่เป็น ก.ศป. ไปพลางก่อน จนกว่าจะมี ก.ศป. ตามพระราชบัญญัตินี้”

คณะกรรมการการปฏิรูปกฎหมายจึงขอเสนอความเห็นและข้อเสนอแนะ เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่...) พ.ศ. เพื่อประกอบการพิจารณาในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

(ศาสตราจารย์คณิต ณ นคร)

ประธานกรรมการการปฏิรูปกฎหมาย

๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๗